

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

2 ΜΑΪΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 18

ΚΑΤΟΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΥΝΙΤΑΙ

Β'

Εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν ζωὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ μεγαλοπόλις αὕτη, ὡς ἐκ τῆς ἰδιοτύπου συνθέσεώς της καὶ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, ἐφαίνετο παρουσιάζουσα εἰς τὸν λατινισμόν εὐνοϊκὸν ἔδαφος προσηλυτιστικῆς δράσεως. Διὰ τοῦτο ἀνέκαθεν ὑπῆρχον καὶ ἔδρων ἐν αὐτῇ παντοιοτρόπως, καὶ ἀπ' αὐτῆς, ὡς ἀπὸ κέντρου, ἠκτινοβόλουν τὴν δρασίν των ἀνά τὴν Θράκην, ἰδίᾳ δὲ ἀνά τὴν Μικρασιατικὴν Ἀνατολήν, διάφορα ποικιλώνυμα λατινικὰ μοναχικὰ τάγματα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δύνανται, παρὰ τὴν δραστηριότητά των, νὰ κατορθώωσι πολλὰ πράγματα.

Ἡ λατινικὴ προπαγάνδα κατέστη ζωηροτέρα ἀφ' ἧς ἐγκατεστάθησαν ἐν Χαλκηδόνι οἱ διαβόητοι λατίνοι τοῦ τάγματος τῶν Ἀσσομψιονιστῶν, οἵτινες εἶχον ὀδηγίᾳ νὰ ἀλλάξωσι τὰς τέως κρατούσας προσηλυτιστικὰς μεθόδους. Ἀποκτήσαντες ἴδιον μέγαρον καὶ ναὸν καὶ διαθέτοντες ἀφθονίαν χρημάτων, ἔπηξαν καὶ ἐν τῷ Πέραν καὶ εἰς ἄλλα ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς Πόλεως παραρτήματα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ ἐκπορεύωνται αἱ προπαγανδικαὶ των ἐνεργεῖαι. Τῆς κινήσεως ταύτης ἡγέται ὑπῆρξαν ὁ Pargoire καὶ ὁ νῦν τὸν <Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν> παρανόμως ἐπαγγελλόμενος Σεβ. Louis Petit, ἐκδίδοντες ἐν Παρισίοις καὶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον <Echos d'Orient>, πασίγνωστον περιοδικὸν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπεστέλλεον καὶ ἀποθηκεύουν καὶ μέχρι σήμερον πᾶσαν τὴν θεολογικὴν των προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ παπισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν ὕβρεομανῆ κακοήθειάν των κατὰ παντός ὅ,τι ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνικόν. Ἀπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἔδρας των, ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς, οἱ δύο οὗτοι φανατικοὶ λατίνοι κληρικοὶ μετὰ τῆς περὶ αὐτοὺς ὁμάδος τῶν ἀσσομψιονιστῶν παρακολουθοῦντες μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδάζοντες ἐνδελεχῶς πᾶσας τὰς λεπτομερείας τοῦ τελετουργικοῦ τυπικοῦ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τοῖς ὀρθοδόξοις ναοῖς, προεπόνησαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ λεγόμενον ἑλληνόρου-

θμον νοσῶντα τοῦ νεολατινισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐφευρέν ἢ ἐν Ρώμῃ ἀκοίμητος προπαγάνδα, ὑπὸ τὰς ὀδηγίας δ' αὐτῶν καὶ τὴν χειραγωγίαν αἴφνης ἐνεφανίσθησαν λατίνοι κληρικοὶ μὲ ρᾶσον ἑλληνικόν, μὲ κόμην καὶ γένειον καὶ καλυμαύχιον, μὲ τυπικὸν ἱεροτελεστικὸν ἑλληνικόν, μὲ ναοὺς ἑλληνορρυθμῶς ηὔρεσιμῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ὀνόματα ἑλληνικὰ τοῦ <Εὐτυχίου> (τέως <Felix>), <Σωφρονίου>, <Πετρίδου>, <Παπαδοπούλου>, <Ζωγράφου> καὶ ἄλλων.

Εἰς τὴν ὁμάδα ταύτην τῶν <νεολατίνων> ἀνήκει καὶ ὁ παρ' ἡμῶν ἐνεφηνωθεὶς κατόλικος οὐνίτης <Ἐπίσκοπος Θεοδοωρουπόλεως> κ. Γεώργιος Χαλαβαζῆς ἢ Calavassi.

Ὁ Γεώργιος Χαλαβαζῆς γεννηθεὶς ἐν Σύρῳ συνέχισε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ἰδρυθέντος ἑβδομαδιαίου κατολικοῦ περιοδικοῦ <Ἀνατολή>, σπουδάζας δὲ κατόπιν ἀπὸ τοῦ 1897 ἐν τῷ ἑλληνοκατολικῷ Κολλεγίῳ τῆς Ρώμης χειροτονήθη μετὰ δεκαετίαν εἰς διάκονον καὶ ἱερέα ὑπὸ τοῦ ἐν Ρώμῃ διατρίβοντος ἐπισκόπου τῶν Βουλγάρων κατολίκων Λαζάρου Μλαντένωφ καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς λατινικῆς προπαγάνδας ὡς βοηθὸς ἄλλου ἑλληνολατίνου οὐνίτου ἐπισκόπου, τοῦ ἐν Κων)πόλει τότε δρωόντος Ἡσαίου Παπαδοπούλου, ἐδρεύοντος μὲν ἐν τῇ ὁδοῦ Χαμάλ Μπασί τοῦ Πέραν, ἐκείθεν δὲ διευθύνοντας δυο ἐν Θράκῃ ἀπὸ τοῦ 1883 ὑφιστάμενα οὐνιτικὰ κέντρα. Ὁ οὐνίτης οὗτος κληρικὸς ἀπέβη ἢ ψυχὴ τοῦ ἐν Κων)πόλει πτωχὰ μέσα διαθέτοντος τότε οὐνιτικοῦ κέντρου. Διότι διὰ ν' ἀναγάγῃ αὐτὸ εἰς περιωπὴν ἐπιζήλου προπαγανδικῆς σκοπιᾶς τοῦ λατινισμοῦ, ἀνέλαβε περιοδείας πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἐπιστρέψας δ' εἰς Κων)πολιν ἀνεκαίνισε τὴν οὐνιτικὴν ἔδραν, ἴδρυσε σχολεῖον ἀποκλειστικῶς δι' ἑλληνόπαιδας, καὶ ναὸν, ἐν ᾧ ἡ θεὰ λειτουργία καὶ αἱ ἱεροτελεστῖαι ἐτελοῦντο ἑλληνιστὶ καὶ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν λειτουργικὸν ρυθμόν, διὰ νὰ προσελκύωνται ἑξαπατάμενοι εὐκολότερον οἱ ἑλληνόπαιδες καὶ δι' αὐτῶν οἱ γονεῖς των. Ἡ δρασὶς του αὕτη ἐν Κων)πόλει ἐκτιμηθεῖσα δεόντως ὑπὸ τοῦ Βατικανικοῦ ᾤθησε τὸν Πάπαν Βενέ-

δικτον ὅπως προαγάγη αὐτὸν εἰς τιτουλάριον ἐπίσκοπον τῆς ἐν Θράκῃ ἀρχαίας Θεοδορουπόλεως τῷ 1920.

Τὴν ὑπουργὸν δρᾶσιν τῶν Οὐνιτῶν ἐν Κ)πόλει μαρτυρεῖ σὺν ἄλλοις καὶ μία ἐγκύκλιος τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κων)πόλεως Ἰωακείμ Γ', ἐν τῇ ὁποίᾳ λέγεται, ὅτι «δύο ἱερεῖς λατῖνοι φέροντες τὴν περιβολὴν καὶ τὸ εἶμα τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν», μεταβάλλετε κατὰ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν ἐν Κοντοσκαλίῳ ὀρθόδοξον ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Ἐλπίδος «ἐπὶ προφάσει ἀκροάσεως τῆς λειτουργίας, κατὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐξερχόμενοι προέβησαν ὑπόουλως καὶ ἐν σπουδῇ εἰς τὴν διανομὴν πρὸς τὸ ἐξερχόμενον ὀρθόδοξον ἐκκλησίασμα προσηλυτικικοῦ τινος φυλλαδίου, ἐλληνιστὶ γεγραμμένου, φέροντος δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐρχου καὶ ἴδε», ἐν ᾧ ὑπὸ μορφῆν διαλόγου περιέχονται τὰ γνωστὰ ὑποκριτικὰ τεχνάσματα καὶ σοφίσματα, ὅτι δηλ. ὁ εἰς τὴν παπικὴν ἐκκλησίαν προσχωρῶν ὀρθόδοξος Ἕλληνας δύναται νὰ τηρήσῃ τοὺς οἰκείους αὐτῷ καὶ προσφιλεῖς τύπους τῆς λατρείας, ὡσεὶ περὶ τύπων ἦν ἡμῖν ἡ διαφορὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης, ὅτι οὐδόλως διακινδυνεύει τὸν ἐθνισμὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα».

Ὁ Πατριάρχης, θέλων νὰ προφυλάξῃ τὸ ποίμνιόν του ἀπὸ τῶν τολμητικῶν τούτων προπαγανδιστῶν, οἵτινες, «τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην φέρουσιν ἀποτυπωμένα καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ μετεσχηματισμένῃ περιβολῇ αὐτῶν», συνέστησε νὰ προσέχωσιν «ἀπὸ τῶν λύκων τούτων, τῶν ἐν σχήματι προβάτων ἐρχομένων, καὶ ἀπὸ τῶν ποικίλων πλεκτανῶν καὶ μεθοδειῶν αὐτῶν», κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον «οἱ αὐτοὶ προπαγανδιστὰι καὶ προσηλυτιστὰι ἴδρυσαν καὶ ναὸν ἐν Κοντοσκαλίῳ, κατὰ πάντα ἕξομοιον πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς, ἐν ᾧ αἱ ἀκολουθίαι καὶ λειτουργίαι πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τελοῦνται ἐλληνιστὶ κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ ἐορτολόγιον τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας», ὅτι δηλ. πράττουσιν καὶ νῦν ἐν μέσῃσι Ἀθήναις μετὰ τὴν πρόσθετον κακοήθειαν, ὅτι τὰς ἱεραρχίας τῶν ἐδῶ τελοῦν διπλᾶς, δηλ. κατὰ τὸ ὀρθόδοξον καὶ κατὰ τὸ λατινικὸν ἐορτολόγιον!

Καὶ ἐπιλέγει ἡ ἐν λόγῳ πατριαρχικὴ ἐγκύκλιος: «ὡς περ γὰρ ὁ πατήρ τοῦ ψεύδους πειράζων τὸν Κύριον ἔλεγε: «ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πρὸς τὴν προσκυνήσῃς με», οὕτω καὶ οἱ χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ ἀγάπης λυμεῶνες οὗτοι, οἱ πειράζοντες καὶ ταράττοντες τὴν διδάξασαν τοὺς πατέρας αὐτῶν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰσὶν ἔτοιμοι καὶ πρόθυμοι ἵνα τὰ πάντα ὑποσχεθῶσι καὶ ἐπιτρέψωσιν, ἄρχει

μόνον ἵνα προσκυνηθῇ ὁ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπερᾶνω τῆς Ἐκκλησίας στήσας ἐπίσκοπος Ρώμης».

Ταῦτα ἐκθέτει ἡ πατρ. ἐγκύκλιος περὶ «τῶν τετυφλωμένων καὶ ἐξεστραμμένων καὶ πολυμόρφων προπαγανδιστῶν, τῶν ἐρχομένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἀγαθὴν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν».

Ἐὰν πιστεύσωμεν τὴν ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν Οὐνιτῶν δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν τῆς ἐν τῇ ἐν Πέραν σχολῆς τῶν μαθητικῆς κινήσεως, τὸ σατανικὸν μέσον τῆς οὐνιτικῆς προπαγάνδας, ἡ χρῆσις δηλ. ὀρθοδόξου ῥυθμοῦ κλήρου καὶ λατρείας, ἀπέφερε πρᾶγματι τοὺς καρπούς, τοὺς ὁποίους μάτην, κατὰ τὴν ἰδίαν τῶν ὁμολογίαν, ἀνέμενεν ἡ λατινὸρρυθμος παπικὴ προπαγάνδα. «Ἐνῶ προηγουμένως—λέγουσιν οἱ ἴδιοι—ἐκοινολεκτεῖτο καὶ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ προσχώρησις Ἑλλήνων εἰς τὸν κατολίκισμὸν ἤτο τι ἀδύνατον, τὰ πρᾶγματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι τοῦτο εἶνε ἐσφαλμένον καὶ ὅτι, ἐὰν μέχρι τοῦ νῦν δὲν ἔγαινε τίποτε, τοῦτο ὀφείλετο εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐγνώριζον ἡ δὲν ἤθελον νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα πρὸς ἐπιτυχίαν μέσα», δηλ. κατὰ τῆς δολιότητος καὶ τῆς ἀπάτης. Καὶ λέγει λοιπὸν ἡ οὐνιτικὴ στατιστικὴ, ὅτι οἱ μαθηταὶ τῆς ἐν Κων)πόλει σχολῆς τῶν Οὐνιτῶν ἐνῶ τῷ 1919 ἤριθμοῦντο εἰς 60, τῷ 1920 ἦσαν 180, τὸ δὲ 1921 οὗτοι ἦσαν ἤδη 310. Ἡ ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐνιτικῶν ἀρχῶν ἴδρυσθεῖσα τῷ 1920 κορασιακὴ σχολή, τὸ κατ' ἀρχὰς σερατολογήσασα 40 μαθητριάς, μετὰ ἐν ἔτος ἀνήγαγε τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς 150. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῆς προπαγάνδας εἰς τὸ ἕθλυ φύλον, ὥθησε τὸν πολυμήχανον «ἐπίσκοπον Χαλαβαζῆν» εἰς τὴν δημιουργίαν πρωτοφανοῦς τάγματος «ἀδελφῶν» ἐλλήνιδων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς διαβολῆτος «μητροῦς» Μαγδαληνῆς Φωτιάδου, ἐκ Νάξου καταγομένης καὶ προσηλύτου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τάγματος τῶν λεγομένων Οὐρσουλίνων λατινιδων καλογοραίων. Ἡ ἐπιτηδεῖα αὕτη καὶ φανατικὴ ἐξωμότις καθίσταται ὑπὸ τοῦ «ἐπισκόπου Θεοδορουπόλεως» ἡγουμένη τοῦ νέου τάγματος οὐνιτῶν καλογοραίων τῆς «Θεοτόκου Παμμακαρίστου», διὰ νὰ καταστήσῃ δ' αὐτὴν «ὀλιγότερον ἀντιπαθητικὴν» (φράσις τῶν Οὐνιτῶν) εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας, μετὰ τὸ διακρίνον αὐτὸν αἰσθημα τῆς συμφεροντοσκοποῦ συμμορφώσεως πρὸς τὰς περιστάσεις (avec son sens de l'opportunité) — φράσις αὐτῶν τούτων τῶν Οὐνιτῶν) ὁ «Θεοδορουπόλεως» ἐπεन्दύει αὐτὴν δι' ἐνδύματος τῶν ὀρθοδόξων καλογοραίων ἐλαφρῶς τροποποιηθέντος («l' évêque modifie légèrement le costume traditionnel de la religieuse orientale tout en lui

laissant ses caractéristiques essentielles»). Καί τοιουτρόπως, — ὁμολογοῦν αὐτοὶ οἱ οὐνῖται — «αἱ ἑλληνίδες κορασίdes, ἀντὶ νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἰδρύματα καθαρῶς λατινικά καὶ ν' ἀποβαίνουν ἀχρησιμοποίητοι εἰς ἄμμεσον δρασίν, θὰ δύνανται οὕτω νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τοῦ λαοῦ των χωρὶς νὰ παύωσι νὰ ἦναι ἑλληνίδες καὶ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικώτερον».

Οὕτως εἶχον τὰ οὐνιτικὰ πράγματα ἐν Κων)πόλει, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων. Ἡ παρουσία στρατευμάτων ἑλληνικῶν ἐν Κων)πόλει ὑπὸ τὰς γνωστὰς εἰς πάντας συνθήκας περιήγαγε προφανῶς εἰς ἀμηχανίαν τὸν ἐν λόγῳ οὐνίτην ἐπίσκοπον. Ἰδὼν ἐν τούτοις οὗτος τοὺς Ἑλληνας κυρίους τῆς καταστάσεως ἐν τῇ τουρκικῇ πρωτεύουσῃ, ὡς κατ' ἐξοχὴν «ὀππορτουμιστῆς» —κατ' αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν τῶν Οὐνιτῶν— ἔσπευσε ν' ἀναμνησθῇ τῆς ἑλληνικῆς του καταγωγῆς, καὶ ἐνῶ, Ἑλληνας ὢν ὑπήκοος, εἶχεν ἀλλάξει τὴν ὑπηκοότητά του διὰ τῆς τουρκικῆς χάριν τῆς ἐν Κων)πόλει προπαγάνδας του, καὶ εἶχεν, ἄρα, τουρκικὸν τεσκερὲν, ἐδράξατο τῆς περιστάσεως τῶρα νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι καὶ τὸ αἷμά του καὶ ἡ γλῶσσά του ἦσαν καθαρῶς ἑλληνικά. Ἐπλησίασε λοιπὸν πρὸς τοὺς ἰσχύοντες ἑλληνικοὺς κύκλους ὁ τεσκεροῦχος ἐπίσκοπος, καὶ διαβεβαιώσας αὐτοὺς περὶ τῶν ἀκραιφνῶν ἑλληνικῶν αἰσθημάτων του, κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς τοσαύτην ἐμπιστοσύνην, ὥστε «καὶ νὰ καταρτίσῃ τὴν τέως ὑφισταμένην παρὰ τοῖς Ἑλλησι πρόληψιν» περὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἀτόμῳ ἀσυμβιβάστου τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθηματος καὶ τοῦ κατολίκου τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, καὶ νὰ ἀναφέρωσι μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν πολύτιμον ἀνακάλυψιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ πονηρὸς ἐπίσκοπος, μετὰ τὸν τουρκικὸν τεσκερὲν ἐν τῷ θηλακίῳ, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰτα μικρασιατικὴν καταστροφὴν κατώρθωσε νὰ μετακομίσῃ τὸ σχολεῖόν του καὶ τὸ τάγμα καλογραιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ μὲν τελευταῖαι ὠδηγήθησαν ὑπὸ τῆς «ἀδελφῆς» Φωτιάδου εἰς Νάξον, τὸ δὲ σχολεῖον ἐγκαθιδρύθη εἰς τὸ Ἡράκλειον, τὸ γνωστὸν παρὰ τὰς Ἀθήνας προάστειον. Τὰς καλογραίας καὶ τὸ σχολεῖον ἠκολούθησαν εἰτα, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ ὁ πατέρων των οὐνίτης «ἐπίσκοπος», τοῦ ὁποῦ τοῦ Βατικανὸν ἐπεξέτεινε τῶρα τὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰς σύμπασαν τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀυγούστου 1922 διοριστηρίου του γράμματος.

«Εἶνε ἡ πρώτη φορά, ἀπὸ πολλῶν αἰώνων, — γράφουν αὐτοὶ οἱ οὐνῖται —, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπί-

σκοπος γραικοκατόλικος τοῦ ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ παραμένει ὀριστικῶς ἐγκατεστημένος ἐν Ἀθήναις τῇ εὐμενεῖ συγκαταθέσει τῶν ἀρχῶν («avec le consentement bienveillant des autorités»). Ὅ,τι δὲ εἶνε παράδοξον καὶ ὠθεῖ εἰς σκέψεις, εἶνε ὅτι κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες ὀρθόδοξοὶ τῆς ἀριστοκρατίας προσφέρονται νὰ διευκολύνουν τὴν ἐγκατάστασιν τῶν καλογραιῶν καὶ τοῦ σχολείου. Ἀνήκουν αὐταὶ εἰς οὐμίαν τινά, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ ἐνθαρρύνῃ μίαν ἀνακαλίσιν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ. «Δὲν εἰμποροῦμεν, —λέγουσιν αἱ ἐν λόγῳ κυρίαὶ— πιθανῶς, νὰ παραμείνωμεν ὅπως εἴμεθα σήμερον. Ἐὰν πρέπη νὰ προβῶμεν εἰς ἔνωσιν, προτιμώτερον εἶνε νὰ γείνη αὕτη μετὰ τοὺς κατολίλους, ὅπως αὐτοὶ (δηλ. οἱ οὐνῖται), παρὰ μετὰ τοὺς Ἀγγλικανούς».

Παράδειγμα ἐναργές, ὅτι ἡ Παπικὴ προπαγάνδα ἐκ λόγων σκοπιμότητος τὰ πάντα ἐπιτρέπει διὰ τὸν προσηλυτισμόν, εἶνε ἡ κυριολεκτικῶς «παρδαλή» πολιτικὴ τοῦ Βατικανοῦ ἀπέναντι τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀπαδῶν τοῦ λατινικοῦ δόγματος. Ἐνῶ δηλ. ὁ Πάπας ἐπέτρεψεν ὅπως οἱ λατῖνοι τῶν Κυκλάδων συνοίκοι τὰς κινήτας ἐσθῆτας τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν συνοίκων των ὀρθοδόξων, διὰ τοὺς Ἑπτανησίους μὲν καλλοιοποῦσθησὶ τὸ δυτικὸν ἐσθολόγιον, δὲν γίνονται δὲ λατινικαὶ ἐσθολογίαι εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐνῶ τὸ ἐκκλησίασμα ἀποτελεῖται ἐξ Ἑλλήνων ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος, διότι θὰ ἦτο τοῦτο ἐπικίνδυνον διὰ τούτους, μὴ δυναμένους ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ διακρίνωσι πλεόν διαφορὰν ἑαυτῶν ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ θὰ διέρρον. Ἐνῶ ὁμως οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος λατῖνοι τὸ δόγμα Ἑλληνας τελοῦσι τὰ τῆς λατρείας των κατὰ τὸν λατινικὸν ρυθμόν (οἱ ἑλληνολατῖνοι ἀποκαλοῦν αὐτὸν «τὸ ριτόν» ἐκ τοῦ ritus, rite), εἶνε δηλ. λατινὸρρυθμοὶ, ὡς καθαρὸι λατῖνοι, ἐπετράπη ἐν τούτοις εἰς κυκλαδίτας τινὰς νὰ ἀσπασθῶσι «τὸ ἀνατολικὸν ριτόν», τῶν κυκλαδιτῶν δὲ τούτων ὁ πρῶτιστος εἶνε ὁ νῦν τιτλοφορούμενος «ἐπίσκοπος Θεοδωρουπόλεως» κ. Γεώργιος Χαλαβαζῆς ἡ Calavassi, λατῖνος τὸ θρήσκευμα.

Προσεχῶς θὰ ἴδωμεν ὁποῖαν ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἡ νέα αὕτη προσηλυτικὴ μέθοδος τοῦ Βατικανοῦ καὶ θὰ ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀνθελληνικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄριθ. 9881

Λαμβάνω τὴν τιμὴν συνεπείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 948 ε. ε. ὑμετέρου ἐγγράφου διὰ τοῦ ὁποίου ποιεῖσθε ἐκκλησίαν ἡμῖν πρὸς περιφρούρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀπολύτου ἀπαγορεύσεως τῶν ἀσέμων περιοδικῶν καὶ δημοσιευμάτων ἐν γένει, νὰ γνωρίσω πρὸς ὑμᾶς ὅτι παρ' ὄλην τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἔχομεν ἵνα συμβάλωμεν εἰς τὴν περιστολὴν τούτου τοῦ κακοῦ, ὅπερ σύμφωνον ἔχομεν γνώμην ὅτι τὰς πλέον δυσαρέστους ἔχει συνεπείᾳ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἀδυνατοῦμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο ἄνευ κινδύνου παραβιάσεως τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Συντάγματος, καὶ παρεκκλίσεως τῶν κειμένων Νόμων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ μνησθὲν ἀρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἢ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐντύπων διατριβῶν καὶ ἐφημερίδων ἕνεκεν ἀσέμων δημοσιευμάτων προσβαλόντων κατὰφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ, ἀλλ' ἢ τοιαύτη κατάσχεσις ρητῶς οὐρίζεται ὅτι συντελεῖται μόνον κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας περιστάσεις. Ὁ Συνταγματικὸς Νομοθέτης ἐν τῇ δικαίᾳ μερίμνῃ ὅπως ἀσφάλισεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφάς, ἐπέτρεψε μὲν τὴν κατάσχεσιν τῶν ἀσέμων δημοσιευμάτων, ἀλλ' ἔσχε τὴν πρόνοιαν (ὄρα ἐφημ. Συζητήσεων τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς 1910 1911 Τόμ. Α. σελ. 957) νὰ ἐξαρθήσῃ ἀπολύτως καὶ ὀλοκληρωτικῶς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς Ἀρχῆς ἐκ νόμου εἰδικοῦ (ὄρα Συνταγμ. Σαριπόλου Τ. 3 σελ. 82 σημ. 2) ὅστις ἐν ἐφικτῇ λεπτομερειακῇ διεξοδικότητι θὰ καθόριζεν τίνα ἦσαν τὰ κολάσιμα δημοσιεύματα, ἅτινα ἔθιγον τὴν δημοσίαν αἰδῶ καὶ τίνες αἱ προϋποθέσεις, αἱ περιστάσεις καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐπηκολούθει ἢ κατάσχεσις. Ἀτυχῶς Νόμος τοιοῦτος, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ καθορίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τῶν ἀσέμων δημοσιευμάτων, δὲν ἐξεδόθη ἔκτοτε, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀνοουσίας τῆς σχετικῆς Συνταγματικῆς Διατάξεως δὲν εἶναι συγγνωστὴ οἰαδήποτε ἐκ τῶν μνημονευομένων λόγων κατάσχεσις.

Δὲν παρελείψαμεν ἐν τούτοις, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑμέτερον ἐγγράφον καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα τούτῳ ἄσεμνα δημοσιεύματα, νὰ ἀσκήσωμεν ποινικὴν κατὰ τῶν ὑπαιτίων ἀγωγὴν ἐπὶ προσβολῇ κατὰ τῶν

ἡθῶν, ἧτοι παραβάσει ἐμπικτούση εἰς τὸ ἀρθρον 272 τοῦ Ποιν. Νόμου βαρείας ἀπαγγέλλοντος ποινάς, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀκριβῆ καὶ αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν θέλομεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιδιώξει καὶ παρακολουθήσει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1925

Ὁ Εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ Τὸ θάρρος ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς.

Τοῦ Παραλύτου—10 Μαΐου.

«Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει». (Ἰωάν. 5,8).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Τριάκοντα καὶ ὀκτώ ἔτη κατείχετο ὑπὸ τοῦ νοσήματος ὁ παράλυτος. Πόσαι ἐλπίδες κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα νὰ διεψεύσθησαν, πόσαι δαπάναι νὰ διετέθησαν ὑπὲρ τῆς υγείας του; Φθάνει δὲ εἰς τοιαύτην ἐγκατάλειψιν, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἄνθρωπον νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν. . . Βουὰ ὑπομονῆς μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ παρηγορήσῃ τὸν ταλαίπωρον ἀσθενῆ! Μία στιγμή ὅμως συναντήσεως μετὰ τοῦ Χριστοῦ τῷ διδαι ἐπὶ τέλους καὶ τὴν υγείαν του.—Πόσους αἱ ἀντιξοότητες τοῦ βίου ἀπογοητεύουσι μὲ τὴν πρώτην πνοὴν των; Τὸ θάρρος εἶναι ἐφόδιον ἀπαραίτητον ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**—Α'. Ἀναγκαιότης τοῦ θάρρους. Β'. Πόθεν προέρχεται ἡ ἀπογοήτευσις;

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀναγκαιότης τοῦ θάρρους.

1.—Ἀδύνατον εἶναι, οὔτως ἢ ἄλλως, νὰ μὴ ἀντιμετωπίσωμεν ἠθικὰς πτώσεις. . . Πῶς ἄνευ θάρρους θὰ δυνηθῶμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ ἠθικόν, τὴν ἐλπίδα, διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἠθικὴν ἡμῶν τελειώσιν;

2.—Ἀδύνατον νὰ μὴ πέσωμεν ποτε θύματα τῆς κακοηθείας, τῆς μοχθηρίας, τῆς ῥαδιουργίας κακοποιῶν στοιχείων. . . Πῶς ἄνευ θάρρους θὰ ὑπερασπίσωμεν ἐαυτούς;

3.—Ἀντιξοότητες τῶν περιστάσεων, ναυαγία περὶ τὰς ἐπιχειρήσεις, ματαιωθέντα σχέδια, ἀπολεσθέντα κέρδη. . . δὲν ὠδήγησαν πλειστάκις εἰς τὴν αὐτοκτονίαν; Θὰ συνέβαινε αὕτη, ἂν τὸ θάρρος εἶχον ἐφόδιον αὐτῶν οἱ δοκιμασθέντες; (βλ. καὶ 2 Κορ. 6,4—10).

4.—Ἄνευ τοῦ θάρρους θὰ ἀνέκτα ἐπὶ τέλους τὴν υγείαν του ὁ παράλυτος; Θὰ ἐθεραπεύοντο τόσοι καὶ τόσοι ἀσθενεῖς; (Ματθ. 9,2. 22 Λουκ. 8,48).

5.—Καὶ ποῦ θὰ στηριχθῇ ἐλπίς σωτηρίας, ἂν δὲν ὑπάρξῃ τὸ θάρρος εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Πόθεν προέρχεται ἡ ἀπογοήτευσις;

Ἐννοοῦμεν κάλλιστα τὴν πηγὴν τοῦ θάρρους, ἂν θελήσωμεν νὰ ἴδωμεν τὰς πηγὰς τῆς ἀπογοητεύσεως:

1.—Ποσάκις στηρίζετε τὰς ἐλπίδας μας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μας εἰς πρόσωπα, οἷα σὴποτε κατέχοντα θέσεις καὶ φήμην, διεψεύσθημεν; . . . «Μὴ πεποιθεσθε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱοῦ ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία».

2.—Ἵπερτιμῶμεν πολλάκις τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν ἀξίαν, τὰ ἡμέτερα μέσα ὑπερισχύσεως. . . Ποσά-

κίς όμως ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πραγματικότης ἀπέδειξαν τὴν πεποίθησιν ταύτην ἀπογνώσεως αἰτίου ;

3.—Δὲν ἀναθέτομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀκυβέρνητα . . . ἢ καὶ τυφλῆς τινος τύχης συμβάματα. Ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὴν θείαν Πρόνοιαν εἶναι ἡ κυριωτάτη πηγὴ τῶν ἐπικινδυνωδεστάτων ἀπογοητεύσεων.

4.—Ὑπερβολικῶς χιμαιρικαὶ ἀξιώσεις κινουῦσιν ἡμᾶς πολλὰκις εἰς ἀπόγνωσιν : ἐνοοῦμεν γὰρ ἐρχονται τὰ πάντα παντοτε δεξιά ; ἀλλὰ τί λέγει ἡ πέτρα ὄλων τῶν αἰῶνων ; Ἄγνοια λοιπὸν τῶν ὄρων τῆς πραγματικότητος τῆς ζωῆς δὲν εἶναι μικρὰ ἐλλείψεως θάρρους αἰτία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· ἐγνώρισες, ἐδοκίμασες, ἔπεσες ὄψμα τῶν κλυδωνισμῶν τῶν κακῶν τοῦ κόσμου τούτου στοιχείων. Ἀντίκρυσες τὴν ἀπογοητεύσιν εἰς ὄλας αὐτῆς τὰς μορφάς. Ἐσκόρπισες τὸ θάρρος εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πονούντων. Βοήθει ἡμῖν, Κύριε. . .

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ ἐν Σόφια τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐορτάσας τὴν τριακοστὴν πέμπτην τῆς καθηγεσίας του ἀμφιετηρίδα Ρώσος Καθηγητῆς τῆς Θεολογίας κ. Νικόλαος Γλουμπακόβσκη δικαίως γεραίρεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐκασταχοῦ μαθητῶν του ὡς εἰς τῶν διαπρεπεστάτων Ρώσων θεολόγων, οὐ παροιμιώδης τυγχάνει ἡ ἐπιστημονικὴ γονιμότης καὶ πολυμάθεια. Περαιτώσας τῷ 1889 τὰς ἀνωτέρας θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ τῆς Μόσχας Ἀκαδημίᾳ ὡς ἐνδοκίμητος Καθηγητῆς, ἀμέσως μετὰ ἕν ἔτος (1890) ἐξέδωκε τὸ περίφημον αὐτοῦ περὶ Θεοδωρήτου τοῦ Κύρρου δίτομον ἔργον «Ὁ μακάριος Θεοδωρήτος ὁ Κύρρου», περὶ οὗ ἐνθουσιωδέστατα ἐξεφράσθη ἡ κριτικὴ οὐ μόνον ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ὁ κορυφαῖος τῆς δυτικῆς ἐπιστήμης τῆς ἐκκλησ. Ἱστορίας Χάρνακ εἶχε γράψει, ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐκδοθέντων ἐκκλησιαστικοῦστορικῶν ἔργων, ἐχαρακτήρισε δὲ αὐτὸ ὡς μίαν τῶν σημαντικωτάτων πατρολογικῶν μονογραφιῶν μετὰ τὴν περὶ τοῦ Ἰγνατίου μονογραφίαν τοῦ Δαϊτφοντ, ὁμοίαν τῆς ὁποίας οὐδ' ἡ γερμανικὴ θεολογικὴ ἐπιστήμη ἀφ' ἱκανοῦ εἶε διὰ τὴν καταπληκτικὴν ἀφθονίαν τῆς σχετικῆς γερμανικῆς, γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς φιλολογίας. «Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο — ἐπεσημείου ὁ Χάρνακ — ἐγράφη καὶ ἐξεδόθη ἐν Μόσχᾳ!». Τὸ ἔργον εὐθὺς ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς ἐν Πετρούπολει Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἡ δ' Ἀκαδημία Μόσχας ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν ἐπιστημ. τίτλον «Magister», ἀμέσως δὲ ὁ Γλουμπακόβσκη διωρίσθη καθηγητῆς τῆς ἐν Πετρούπολει Θ. Ἀκαδημίας. Τακτικὸς

ἐγένετο τῷ 1898 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐκδοθέντος συγγράμματός του «Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἀπ. Παύλου κατὰ τὴν προέλευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν», τριτόμου ἔργου ὀγκωδεστάτου, οὗ ὁ τρίτος τόμος ἀποτελεῖ εὐρετήριον τῶν δύο πρώτων, ὅπερ ἐπ' ἴσης ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθη ἡ κριτικὴ, καὶ ὅπερ προσεπόρισεν αὐτῷ ἀμέσως τὸν ὕπατον ἐπιστημονικὸν τίτλον τοῦ Διδάκτορος τῆς Θεολογίας. Ὁ Γλουμπακόβσκη μετὰ τοῦ διασημοτάτου καθηγητοῦ Μπόλοτωφ κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν οὐ μόνον ἐν τοῖς καθηγηταῖς τῆς Ἀκαδημίας Πετρούπολεως, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ρωσίᾳ, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ δευτέρου ὁ Γλουμπακόβσκη ἦτο ὁ unicus. Μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων του σημειοῦμεν ἰδίως τὰ περὶ τοῦ ἀπ. Παύλου πολυμαθέστατα—ὁ Γλουμπακόβσκη κατεῖχε τὴν πληρεστέραν ἐν τῷ κόσμῳ περὶ τοῦ ἀπ. Παύλου ἀτομικὴν βιβλιοθήκην—ὡς καὶ τὰ περὶ τῆς γλώσσης τῆς ΚΔ. Κατέγεινεν εἰς ὄλους τοὺς θεολογικοὺς κλάδους μετὰ τῆς αὐτῆς πολυμαθείας καὶ εὐχερείας καὶ τοῦ αὐτοῦ κύρους, ὑπάρξας δὲ ἐξηγητῆς ἅμα καὶ ἀπολογητῆς καὶ ἱστορικὸς συνδυάζει ἐν ἐαυτῷ τὴν βαθεῖαν ἐπιστημονικότητα μετὰ τῆς αὐστηροτέρας ὀρθοδοξίας. Καὶ γράφων καὶ συζητῶν εἶνε ὀλόκληρος θεολογικὴ ἐγκυκλοπαιδεία, τόσον δ' ἐργάζεται, ὥστε ὁ μακαρίτης Gregory ἔλεγεν, ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις νὰ τῷ προσκολλήσῃ ἰδιαίτερον λατρὸν νὰ ρυθμίξῃ τὸν βίον του. Τὴν ἐν τοῖς θεολογικοῖς ζητήμασιν αὐθεντίαν του ἀναγνωρίζοντες καὶ οἱ λατινικοὶ καὶ οἱ προτεσταντικοὶ θεολογικοὶ κύκλοι, πολεμιστὰκις ἀπευθύνονται πρὸς αὐτόν, ἐν πλείστοις δὲ περιοδικοῖς δημοσιεύονται πραγματεῖαί του, ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ, ἀγγλιστί, εἶνε δὲ μέλος πλείστων ἐπιστημονικῶν ἐταιρειῶν ἐν Εὐρώπῃ. Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν Μπολσεβικῶν ἐν Ρωσίᾳ καὶ τὴν κατάργησιν τῶν Θεολογικῶν Ἀκαδημιῶν ὁ Γλουμπακόβσκη κατέφυγεν εἰς τὴν Οὐψάλαν τῆς Σουηδίας, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ὁποίας ἐδίδαξε, διορισθεὶς δ' εἶτα καθηγητῆς τοῦ ἐν Πετρούπολει Πανεπιστημίου καὶ μικρὸν διδάξας, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἶτα εἰς Πράγαν, εἰς Βελιγράδιον καὶ τελευταῖον εἰς Σόφειαν, ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς ὁποίας τελεῖ Καθηγητῆς. Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ ὁ ταῦτα γράφων, εὐχονται τῷ διαπρεπεῖ τῶν διδασκάλῳ μακροζωίαν ἐν υγιείᾳ ἀκμῇ.

G. Π.

§§ Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐκδραμόντες τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς Βουλιαγμένην ἐπὶ διανομῇ πασχαλινῶν ὠδῶν εἰς τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἐκεῖ Ἐκ-

κλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου, εὐρέθησαν ἐνώπιον μιᾶς εὐαρεστοτάτης ἐκπλήξεως: ὑπὸ τὰς πίτυς εἶδον συνεδριάζοντας πεντηκοντάδα φοιτητῶν ἐξ ὅλων τῶν σχολῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν πεντάδος Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συζητοῦντας ὑψηλὰ ἀκαδημαϊκὰ θέματα κατὰ προεκδεδομένον λεπτομερέστατον καὶ μεθοδικώτατον πρόγραμμα. Ἦτο τὸ φοιτητικὸν τμήμα τῆς ἐν Ἀθήναις «Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων» μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν τμηματάρχων τοῦ καλοῦ σωματείου. Ἡ ἐπὶ διήμερον παρακολούθησις τῆς πορείας τῶν συνεδρίων τῆς ὑπαίθρου ταύτης Ἀκαδημείας ἀπεκάλυψε τι μείζον τῆς πλατωνικῆς Ἀκαδημίας. Διότι διὰ τῶν σωκρατικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν φοιτητῶν συζητήσεων ὄχι μόνον γνώσεις πλούσιαι ἀπεθησαυρίζοντο καὶ εὐρεῖς ὀρίζοντες πνευματικοὶ διηνοίγοντο, ἀλλὰ καὶ ἡθῶν ἐξευγενισμὸς ἐπήρχετο ἀριδηλότατος καὶ ὕψος φρονήματος ἐχαλκεύετο καὶ βάπτισμα ψυχικὸν ἐν βαθείᾳ τῇ κολυμβήθρᾳ τῶν ἠθικῶν διδασμάτων τῶν διδασκάλων ἔλουε καὶ ἐκάθαιρε τὰς νεανικὰς ἐκείνας ψυχὰς. Ὁποῖαν νεολαίαν θὰ εἴχομεν, ἂν ἐπικυοῦντο ὡς πλειστον αἱ τάξεις τῶν ἐκλεκτῶν τούτων νεανίων τοῦ λαμπροῦ σωματείου, χάριμα τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους εἰς γνώσιν καὶ ἠθος καὶ φρόνημα!

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καταδίκασεν εἰς πενθήμερον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας τοὺς ἱερεῖς Σαλαμίνας Μιχ. Λαγουδάκιν καὶ Ἱερ. Τσάμην, καθ' ὅσον διὰ λογομαχίας λαβούσῃ χώραν μεταξὺ τῶν ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ ἐσκανδάλισαν τοὺς παρισταμένους.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων ἐπισκέφθη τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Δημοτικὰ Σχολεῖα Ποταμοῦ καὶ Κυθήρων παρακολούθησας τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων καὶ ὁμιλήσας ἐν τέλει πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας παρασχὼν συμβουλὰς καὶ παραινέσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ σχολείου. Ἐπισκέφθη ἐπίσης τὸ Γυμνάσιον, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ ὁμίλησέ πρὸς τοὺς μαθητὰς, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ψευδῶς ἀποδιδόμενου εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ρητοῦ «Πίστευε καὶ μὴ ἐρεῦνα», ἀναπτύξας καὶ καταδείξας ὅτι ἡ ἀληθὴς μόρφωσις συμβιβάζεται πρὸς τὴν θρησκευτικὴν πεποιθήσιν. Λαβὼν ἐπίσης ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν σήμερον ὀλιστικῶν θεωριῶν παρέσχε συμβουλὰς καὶ υποθήκας πρὸς τοὺς μαθητὰς, διὰ μακρῶν ἐκθέσας πρὸς αὐτοὺς τὰ τοῦ σκοποῦ τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ζωῆς.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τὴν γενο-

μένην θείαν λειτουργίαν, ἣν ἐτέλεσε πανηγυρικῶς, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τελετήν, ὁμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ἐνθα ἐδόθη σχολικὴ ἐορτὴ ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου, λαβὼν ὡς θέμα τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐκεί τῆς Ἐκκλησίας δρᾶσιν τοῦ Καποδιστριαίου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τὸν λαὸν τῆς νήσου μακρὰν διὰ τῆς ὁποίας προτρέπει τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον ἵνα προφυλαχθῇ ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν λεγομένων Χιλιαστῶν καὶ ἐξηγητῶν τῆς Γραφῆς, οἵτινες τακτικῶς ἀποστέλλουσιν ἐκεῖ ἐξ Ἀμερικῆς εἰς κίνας σχεδὸν διάφορα φυλλάδια καὶ βιβλία, δι' ὧν διασπείρουσι τὰς κακοδοξίας αὐτῶν. Ὁ Σεβ. ἐπισκέψατο ἐξ ἀφορμῆς τούτου πολλὰ χωρία, εἰς ἃ ὁμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς τὸν λαὸν συστήσας ἑμμονὴν ἐν τῇ πίστει καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καταδικασθείσας ἰδέας τῶν Χιλιαστῶν.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 3 Ἀπριλίου καὶ δημοσιευθέντος τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 85 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξωκολλησῆς «Ἅγιος Κοσμάς» καὶ «Ἅγια Βαρβάρα» ἀπεσπᾶσθησαν τοῦ ἐν Μπραχαμίῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγ. Δημητρίου καὶ ὑπῆχθησαν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅτε ἔχοντα ἐτήσιον εἰσόδημα ἄνω τῶν 10000 δραχμῶν.

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑορθοῦ Σταυροῦ προήδρευσε τῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρονασσοῦ» συγκροτηθείσης λαμπρᾶς καὶ ποπολυαίθμου συνελύσεως τῶν φίλων τοῦ Ἑορθοῦ Σταυροῦ, καθ' ἣν μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Διευθυντῆς τῆς ὁργανώσεως ἐξέθηκε τὴν μεγάλην αὐτοῦ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν, εὐχαριστήσας πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν μεγίστην συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν εὐσεβητικὴν ταύτην δρᾶσιν.

—Καθ' ἃ πληροφροῦμεθα, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ οὔτω καὶ ἐν Σύρῳ μεγίστη καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ἀδελφῶν ἡμῶν προσφύγων, ἀφ' ἧς ἡμέρας τοιοῦτοι κατέφυγον καὶ εἰς τὴν νῆσον. Ἄμα τῇ πρώτῃ ἐν τῷ λιμένι Σύρου ἐμφανίσει τῶν πλοίων κομιζόντων ἐκ τῆς βαρυτάτης συμφορᾶς τὰ θύματα τοῦ διωγμοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου συνέστησε διαφόρους ἐπιτροπὰς ἐκ κυριῶν καὶ ἐξ εὐποληπτῶν κυριῶν καὶ τῶν προσκόπων καὶ τῶν τηλεγραφητῶν τοῦ Τηλεγραφεῖου τοῦ τε Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ: συλλέγοντες χρήματα καὶ ἐνδύματα, ἰδρύνοντες σισείτια καὶ παρόχοντες καὶ γάλα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰ ἀνήλικα, μετέβαινον νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας εἰς τὰ πλοῖα τὰ διερχόμενα ἐκεῖθεν καὶ διένειμον ἄρτον καὶ τροφὰς καὶ ὕδωρ. Ἐν τοῖς ναοῖς ἀνεγνώσθησαν θεσμαὶ ἐκκλήσεις τοῦ Μητροπολίτου πρὸς περιθαλψιν τῶν προσφύγων, δημοσιευθεῖσαι καὶ ἐν τοῖς ἐφημερίαις. Ἐπὶ μῖνα σχεδὸν εἰργάζετο ὁ Μητροπολίτης διηνεκῶς πρὸς στέγασιν αὐτῶν, ἐδέχθη Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ παρείχε εἰς αὐτοὺς ἐπὶ πολλὸν χρόνον στέγην καὶ

τροφήν. Οἱ κάτοικοι προσκαλούμενοι παρὰ τῆς Ἐκκλησίας παρεσκέυαζον καὶ κατ'οἶκον καὶ ἐν ὑπαίθρῳ τροφήν καὶ διένειμον αὐτὴν πλὴν τοῦ συσσιτίου, ὅπερ ἐπὶ ἐξάμηνον ἐλειτούργει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Μητροπολίτου. Ἰδρύθη καὶ ἄλλο τοιοῦτο παρέχον γάλα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπὶ πολὺν χρόνον. Διῶρισε περὶ τοῦ 13 ἱερεῖς εἰς τὰς διαφόρους νήσους καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Σύρῳ, ὡς καὶ τὸν ἐπίσκοπον Νύσσης καὶ Ἀνέων ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ πλέον περιέθαλψε μετὰ τῶν συγγενῶν του. Δίσκοι περιεφέροντο εἰς τὴν ἐπισκοπὴν μέχρι σήμερον διὰ τοὺς πρόσφυγας. Οἱ διάφοροι ἐπισκοπικοί ἐπίτροποι διηνεκῶς ἠσχολοῦντο πρὸς ἀνακούφισιν τῶν προσφύγων. Οἱ ἴδιοι ἐπανειλημμένως εἰς τὰς ἡμερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐξέφραζον τὰς εὐχαριστίας τῶν ἐξαιρώντας τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐνίσχυσιν. Συνελέγη καὶ μέγιστον ποσὸν χρηματικόν. Ἐπὶ μῆνα ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς περιήρχοντο τὰ καταστήματα συλλέγοντας χρήματα. Καὶ ἤδη ἐξακολουθεῖ ἡ τοιαύτη ἐργασία. Μεγίστην ἀσχολίαν ἔχει ὁ Μητροπολίτης εἰσέτι καὶ τὸ μέγα ὄρφανοτροφεῖον τῶν Ἀμερικανῶν διηνεκῶς μεταβαίνων εἰς αὐτὸ καὶ κηρῦτων καὶ νουθετῶν.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Γρηγόριος εὐρίσκειται ἐπὶ κεφαλῆς πάσης κινήσεως ὑπὲρ τῆς στεγασσεως καὶ ἀποκαταστάσεως 12,000 περίπου προσφύγων περὶ τὴν Χαλκίδα, διαρκῶς συλλέγων ὑπὲρ αὐτῶν χρήματα καὶ διαρκῶς βοηθῶν αὐτούς, διαρκῶς ἀναβαίνων τὰς κλίμακας τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ μελημάτων καταστήσας τὸ προσφυγικὸν ζήτημα.

— Ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κατὰ τὴν ἀφιξίν προσφύγων εἰς Βόλον, ταθεῖς ἐπὶ κεφαλῆς πολυμελοῦς Ἐπιτροπείας ἐντὸς ἡμερῶν συνέλεξε περὶ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν προσφύγων. Παρομοίως ἐνεργείας κατέβαλον καὶ καταβάλλουσι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ὁποίων κατέφυγον πρόσφυγες. Τὸ μεγαλύτερον βάρος τῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἔπαισεν ἐπὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, εἶναι δὲ γνωσταὶ αἱ μέγιστα καὶ ἀποτελεσματικαὶ πρᾶσιμα αὐτῆς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν ἀδελφῶν μας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ρωσικῷ ναῦ ἐτελέσθη μνημόσυνον τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσικῶν Τύχωνος, χοροστατήσαντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἐν τέλει ὠμίλησε περὶ τοῦ Πατριάρχου.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ἱκανοὶ τῶν Ἀρχιερέων ἐξῆλθον ἤδη εἰς ποιμαντικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν.

— Ἀπὸ τῆς 22ας μέχρι τῆς 26ης λήξαντος Ἀπριλίου ἐξέδραμεν εἰς Βουλιαγμένην τὸ φοιτητικὸν τμήμα τῆς Χ. Α. Ν. Ἀθηνῶν μετὰ φοιτητῶν πασῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἀνωτέρων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, ἐκεῖ δὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Γ. Σωτηριάδου, Θεοφίλ. Κακριδῆ, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου καὶ Ν. Ἐξαρχοπούλου καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δημ. Κου-

μουσοπούλου ἐξετάσθη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῆς ἀνάγκης κοινωνικῶν ἡγετῶν. Τοὺς ἐκδρομεῖς ἐπεσκέψατο μετὰ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρ. Παπαμιχαήλ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ μεσημβριαν τῆς προπαρ. Παρασκευῆς καὶ ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ἰδεώδους κοινωνικοῦ ἡγετοῦ, ὡς πρότυπον παραστήσας αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ ἐπικρατήσασα ἀπόλυτος ἐγκαρδιότης καὶ χριστιανικὴ ἀπλότης ἐξήγησεν ἀληθῆ ἐνθουσιασμόν, ἦτο δὲ καταφανὴς ἡ συγκίνησις τῶν φοιτητῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς λήξεως τῆς ὥραίας ἐκδρομῆς.

— Καθ' ἃ πληροφροσύμεθα ἐξ Ἀγοστολλοῦ Κεφαλληνίας, τὸ αὐτόθι κατὰ τὸ ἔτος 1920 ἱδρυθὲν δι' ἐράνων Ὀρφανοτροφεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Σωτήρ» εὐρίσκειται ἤδη εἰς ἀριστον σημεῖον. Τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα ὑπερτριάκοντα ὄρφανὰ τυγχάνουσιν ἐξαιρετικῆς περιποιήσεως ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου Πρόεδρος εἶναι ἡ εἰσιπμιος Κυρία Αἰκατερίνη Ι. Τοῦλ. Διευθύντρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἶνε ἡ κ. Εὐριδίκη Σδρίνια. Τὸ Βαλλιάνειον κληροδότημα παρέχει ἐτησίως 100 ἀγγλ. λίρας. Τὰ ἐν αὐτῷ περιθαλπόμενα ὄρφανὰ πλὴν τῆς στοιχειώδους παιδεύσεως λαμβάνουσι καὶ μόρφωσιν ἐπαγγελματικὴν.

— Τὸ ἐπανειλημμένως ἀναγραφὲν κατ' αὐτὸς ἐν τινι ἡμερίδι ὅτι δῆθεν ἦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐργαζομένη Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, εἶναι τελείως ἀνακριβές, διότι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς καλῶς γενομένης διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς διορθώσεως τοῦ Πασχαλλοῦ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐκ Μιτυλήνης ἀγγέλλεται, ὅτι ἀπέθανεν ὁ τέως Μιτυλήνης καὶ ἐσχάτως ὀνομασθεὶς Ἐφέσου Μητροπολίτης Κύριλλος Μουμιτζής. Ἐγεννήθη τῷ 1867 ἐν Σινώπῃ, ἐξεπαιδεύθη δ' ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, ἐξ ἧς ἀποφοιτήσας (1889) ἐχορημάτισεν ὑπογραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου καὶ εἶτα (1893) Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τῷ 1897 χειροτονήθη Μητροπολίτης Μιτυλήνης, διαδεχθεὶς τὸν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον προαχθέντα Κωνσταντῖνον Ε'. Διακρίθη δ' ἐπὶ τῇ μεγάλῃ διοικητικῇ αὐτοῦ ἱκανότητι καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ, ἣν μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐποίμανε καὶ ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου πολλακίς χρημάτισας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία, ἐπιθυμοῦσα νὰ προσέλθῃ ἀφωγὸς εἰς τὴν δοκιμαζομένην οικονομικῶς Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, διεβίβασε πρὸς τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων 40.000 δηνάρια. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προσέθηκαν ἐξ ἑαυτοῦ 10.000 δηνάρια ὁ Μακαρ. Πατριάρχης τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

— Έξ άφορμής τής έχθρικής κατά τοῦ Έβρ. Πανεπιστημίου στάσεως τῶν ἐν Παλαιστίνη άραβοφάνων τὸ Έθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἰουδαίων τής Παλαιστίνης ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι' ἧς ἐπεκαλεῖτο τήν συνεργασίαν τῶν Ἀράβων ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πεδίου, ἐν αὐτῇ δὲ περιέχονται καὶ τὰ ἐξῆς: Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἀράβες εἶναι δύο σημιτικά ἔθνη, αἵτινα ἐν τῷ παρελθόντι εἰργάσθησαν ὁμοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πανεπιστημίου δὲν εἶναι μόνον ἑβραϊκὴ ἑορτὴ, διότι τὸ ἐκπαιδευτικὸν αὐτὸ ἴδρυμα θὰ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς ὅλους ὅσοι ζητοῦσι τήν καλλιέργειαν τής ἐπιστήμης καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τήν ἀναγέννησιν τῶν λαῶν τής Ἀνατολῆς. Τὸ Ἰουδαϊκὸν Πανεπιστήμιον θὰ ἐνώσῃ καὶ πάλιν τοὺς Ἑβραίους καὶ τοὺς Ἀράβας.

— Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱερουσαλήμ ὁ κατά τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου παραστάς ἔμπορος ἐκ Νέας Ὑόρκης κ. Φίλιππος Βάντερμπεργκ ἀνεκοίνωσεν ὅτι προσφέρει ἑκατὸν χιλιάδας δολλαρίων διὰ τὴν άμεσον οἰκοδόμησιν τοῦ ἰδιαίτερου διαμερίσματος τῶν φυσικομαθηματικῶν σπουδῶν.

— Ἐξεφράσθη ἐπίσης ἡ εὐχὴ ὅπως καταστή ἡ Ἱερουσαλήμ ἔδρα τής Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰροποιήθη δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ πρώτη ἰδέα τής Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξεπεμφθη ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην πρὸ πολλῶν ἑκατοετῶν ἔτων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίος καὶ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Γερασίμου** τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία. Ἀθήναι, 1925. — Ἡ ἔκδοσις αὕτη, πασῶν τῶν προτέρων ὑπερορεῦσα, ὀφείλεται εἰς τὴν πρόνοιαν μὲν τοῦ Σεβασ. Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνοῦ, εἰς τὴν φιλόκαλον δ' ἐπιμέλειαν καὶ φιλότιμον ἐπιστάσιαν τοῦ ἱαίδεσ. Οἰκονόμου κ. Γερασίμου Ποταμιάνου, ἐπραγματοποιήθη δὲ δαπάνη τοῦ ἱερατικοῦ Ταμείου τῶν ἐνδεῶν ἱερέων Κεφαλληνίας.

— Ἡ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης ἔσχε τὴν ἀξέπαινον ἔμπνευσιν νὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἰδίῳ Παραρτήματι τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδομένου περιοδικοῦ «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀπέλασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινου τοῦ ΣΤ'» τὴν ἐξιστόρησιν πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀπέλασιν τής Α. Θ. Π. γεγονότων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὴν ἐπισήμων ἐγγράφων.

— **Ἀρχιμ. Ἐμμανουὴλ Ι. Καρπαθίου.** Ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Βαρβάρα. Ἀθήναι 1925. Τύποις «Φοίνικος». — Ἐν τῷ φιλοκάλῳ τούτῳ τεύχει περιέχονται εἰς δύο μέρη: ὁ βίος τής ἁγ. Βαρβάρας, ἡ ἁγ. Βαρβάρα ἐν τῇ ἐκκλησ. ποιήσει, ἡ ἁγία ἐν τῇ τέχνῃ, εὐχαὶ τής ἁγίας, χαιρετισμοὶ εἰς τὴν ἁγίαν, προσευχὴ εἰς τὴν ἁγίαν, ἱστορικὴ διερεύνησις περὶ τοῦ παρὰ τὸ Δαφνὶ προσκυνήματος τής ἁγίας καὶ ἡ οικονομικὴ ἀποψις τοῦ προσκυνήματος τούτου. Ὁ σ. ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς πηγὰς καὶ τὰ σοβαρὰ βοηθήματα, ἐφιλοτέχνησε δὲ ἐπιστημονικὴν περὶ τής ἁγίας πραγματείαν μὲ παρατηρητικότητα καὶ κριτικὸν πνεῦμα.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τής ἐν Παρνασσίδι Ἱ. Μονῆς Προφ. Ἡλίου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 17 μηνὸς Μαΐου ἐ. ἐ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10 12 μ., ἐν Ἀμφίτῃ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογρ. Ἀμφίσης ὀκτώ (8) ἐλαιόδενδρα καίμενα ἐν τῇ θέσει «Μούγγλανος» τής περιφέρειας Ἀμφίσης. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τής διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τής Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Πρ. Ἡλίου τῇ 16 Ἀπριλίου 1925

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τής ἐν Χαλκίδι Ἱ. Μονῆς Γέροντος προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 3ῃ μηνὸν Μαΐου ἐ. ἐ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 μ., ἐν Λίμνῃ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογρ. Λίμνης ἐδομηκοντα κοιλῶ σίτου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τής διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τής Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Γέροντος τῇ 10 Ἀπριλίου 1925

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τής Ἱε. Μονῆς Ζάβορδας προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διενεργηθησομένην ἐν Κεζάνῃ τῇ 3ῃ Μαΐου ἐ. ἐ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δημητρίου Πράσσου καὶ ἀντιπροσώπου τής Μονῆς, ἡ πώλησις τοῦ γάλακτος τοῦ παραχθῆσομένου ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων τής Μονῆς ἐπὶ τεσσαρακοθήμερον, ἀρχόμενον ἀπὸ τής 18ης Μαΐου ἐ. ἐ. συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τής ὑπ' ἀριθ. 28 ἐ. ἐ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφῳ, ἔθθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι σχετικὰς πληροφορίες. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 27ῃ Μαρτίου 1925. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τής Ἱεράς Μονῆς Λουκοῦς Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἕξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 3ῃ Μαΐου ἐ. ἐ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν Ἀστρεὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀστρους Ἰω. Παρασκευοπούλου 1) τὰ ἐλαιοφόρα κτήματα τής Μονῆς Σουσιᾶ, Κουτροπιάνικον, Παληομετοχάκη, 2) τὸ Μετόχιον Ἁγίου Δημητρίου μετὰ τῶν ἀγρῶν αὐτοῦ πληρ. τοῦ δάσους. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τής διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τής Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Λουκοῦς τῇ 5 Μαΐου 1925

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
 Διὰ τοὺς Ἱερεῖς . . . . . Δρ. 80
 Ἐξωτερικοῦ. . . . . Φρ. Χρ. 50
 Ἀμερικῆς. . . . . Δολ. 3

ΕΠΟΠΤΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΑ
 † Ο ΦΩΚΙΑΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ο ΓΟΥΡΓΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
 Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις “Φοίνικος”, Ὁδὸς Σταδίου 38, Ἀθήναι